811
J61u

Tijma-Rijma,

Kveden af

Sál.

Jone Sigurdsſyne.

Med litlum

Vidbœter

annars Efnes.

Hrappsey, 1783
Prentud i þvi konungl. privilegerada
Bókþrykkerie,
Af Gudmunde Jonsſyne.

Ef ſá nockur er nu til,
Aſa gyrneſt Krúſar Hil,
kome ſá og ſvale ſier,
Sigtirs Minned ſtendr hier.

Þo ecke veitt ſie æred nett,
ellegar Minned qveded rett,
fleira brwka fá opt Menn,
fánytara enn Giæden tvenn.

Ur Sigurdar Snarf. R. Sr. *Snorra B. S.*

Opt eru Kvæda Æfnen rijr, ekke á stundum pared, eg á skríted Æfintyr, i þó lítid vared.

2. Margt er sier til Gamans giert, Gede þúngu ad kasta; Það er ekke eingss verdt, ad eyda Tíd án Lasta.

3. Enn vier getum ekke þád, *Adams* Tetur rædur, Lasta fletur Lande ad, Lostann meta, Brædur.

4. Á ad varast Hrekkia Hel, þó Høgunum vid sie unded: Má og Madur vera vel, verde ei ad hønum funded.

5. Fyrst er Aften orden kølld, Elsku mínka Glóder, lifde einge Lífs á Øllð, er lofudu allar Þióder.

6. Þvi er ad breyta betst sem kann, og bidia Gud sig náda, tipta Þræl, enn Tignarmann, Talenu láta ráda.

7. Bere Madur letta Lund, linast Rauna tetur, eige hann bágt umm eina Stund, adra gengur betur.

8. Sumer hlióta Sæmd og Vin, Sorg i annann Tima; Eptir biarta Blídu Skin, brunar dökkva Gríma.

9. Hverfult Lukku Hióled er, Haminginn einn þó næde, áminnt fyrer Augum mier, eins og leke á Þræde.

10. Kalla eg hrære Kroppenn Önd, kortur Máte er settur, eins og Skerbord reist á Rönd, rambar þar til dettur.

11. Sól og Máne syner Öld, samvitnar Manna Ged; Aller Dagar eiga Kvöld, inn til þessa so hefur sked.

12. Held eg lided Heims á Dag, Herrann þó það vite, sigur under Sólarlag, synest bregda Lite.

13. Þeir sem vilia vakna i Saung, og vondar Kvaler flúa, under Nótt, þó ei sie laung, eiga sig ad búa.

14. Teyger ei Daudenn Tima vorn, þá Tíd er burt ad halda; Það eru á ost Alog forn, aller Skulld þá gialda.

15. Sæker Daudenn Siálfræding, so sem hinn, þó sníke, Volldugum ekke, enn Vesæling, er vísara Himnarike.

16. Lærdóms Menr og Lysta Sid linar Daudans Bylgia, Audenn skiliast aller vid; Ord og Giörder fylgia.

17

17. Því eigum vier fyrer Sál ad siá: sá er Hlutureinn meire, þá er Hollded Heime frá, buled Mold og Leyre.

18. Hvernig sem ad hver einn liet, Herra, Ríkur, Snaudur, þegar hañ leggst i þetta Flet, þá er hann sagdur daudur.

19. Hver einn sina Byrde ber, biargar eingenn Vinureinn, þá er epter hyngst hvad er, þad er: Ad standa Reikningenn

20. Þó adsæke Sorg og Ríf, sú er Bóten Gæda, kemur á epter eilift Líf, endast sierhvør Mæda.

21 Epter Orta og Eymdar-Hag, eigum Gud ad prijsa; Gefi oss DRottenn gódann Dag, til Gledennar upp ad rijsa.

22. Mier er ekke i Mansaung Lyst, Miødnum Qvásir leyner; Af Eylande einu fyrst, upphaflega greiner.

23. Svo Oduled seger frá, sögdu Odens Strinde, Landed huled hvitum Sniá, heiter Osamlynde.

24. Þar er sterk og stoorlynd Þiood, stundum kemur ad Giallde, umfloted med Ymers Blood, under Nordur Fallde.

25. Oflugur rijkte á Odins Kvon, ordugur Greifa Jafne, Ránglátur het Regings Son, Renta fylgde Nafne.

26. Liñabooled linade Sorg, Losteñ Koste rijrde, heiter á Hióle Hofudborg, heñe Greifeñ stijrde.

27. Goodur eige Veriu-Ver, vidur Sorgum þiaada; Moodur eina aatte sier, øllu giørde hun raada.

28. Gømul Hoora Greifann bar, og gat, þo Høfnum tape, Elle-Ora Øfund var, ill, og førn i Skape,

29. Konu hafde hann keypta sier, sem kunne ad Audnum þioona: Sat i Festum Geira Grer, og gømul Kvenn-Persona.

30. Honum var ecke Hrunden leid, hanns þvi Raaded bætte; J Ut-tekter allar reid, og Arfa-Skipta giætte.

31. Greifa þootte hun sooma sier, og sijnum hæfa Dygdum, het Agyrnd, enn Ætten er, øll aa nedre Bygdum.

32. Hann feck Sveina handa sier, hun nam Pijkur velia; Þann giørvallañ Herians Her, heldst er laangt ad telia.

33. Underførull aa vid hann, alla ræg-de Seka, hennar Þerna honum ann, hun het Slettereka.

34. Raadskonan þar lagde Lid, lifde aa annara Sveita, aatte Skamtenn allañ vid, Oblessan nam heita.

35. Øll voru Hiw aa Hióle svellt, þo Herra Foolked dafne; Ránglátur þann Raadsmann heldt, Rógur var ad Nafne.

36. Þørf er ecke ad Þræla Lid, þad sie grant upptaled, Oteliande Illþyded, er þar samanvaled.

37. Gamler og wnger gyrnaſt Biorg, gooder og vonder þyggia; Eru Koten æred morg, ſem under Hióled liggia.

38. Gapaſtader Garde nærſt, gengu þangad Sveinar, Þambarveller Þorp Oſlæſt, þar voru Þwtur einar.

39. Er hid þridia Afbragds Kot, wt frꝛ Stadarens Trodum, hallded ſialldan Herra Slot, heiter ai Prælaſtodum.

40. Fioorda Hreidur faſt vid Hiól, Fenu ſegia þeir velge; Þad er kallad Þiófaból, þetta er i Orſkots Helge.

41. Sinne Frw þad Greifinn gaf, eñ Gardenn byggde Fóle, mtte Rentu alla af, Agyrnd, Þiófabóle.

42. Enn Hialeiga ein var ſw, (af heñe minnſt eg hæle) yfred gott var under Bw, og het Lygebæle.

43. A Kote þeſſu Kood var þad, (kañ og ei Landſkulld greina) ad giora allt ſem Øfund bad, og eingu hauꝺ leyna.

44. Stood i þeſſum Kota Krans, krijngloott Greifa Høllen, adrar Byggder Dal Lands, eins vid Sioo og Fiollen.

45. Ecke Luckan uppꝛ Mold, ollum bindur Tryggder; Þar ſem Rijkur rædur Folld, ræfar Snaudur uñ Byggder.

46. Orbyrgden var æred ſtoor, i Oreiganna Tafne; Karl gamall og Kerling foor, Kiærleikur ad Nafne. 47.

47. Fleckudu þau uñ breida Byggd, þo bæglega Hysing fenge, Karlenum fylgde Kerling Tryggd; Kleprott frœa eg þeim genge

48. Hann var Sveiñ, eñ hun var Mey, hvort nam odru trwa; Sidblende þau attu ei, wnga Lands vid Bwa.

49. Biorgudu sier med beiskre Swt, berum Footum gengu, fooru Dageun allann wt, inne varla fengu.

50. Þad var eitt uñ þesse Hræ, þar sem Gisting hlutu, einge lofade inn i Bæ, i Utehws þeim skutu.

51. Þeim fyrr var boren fogur Kræs, i flestum Gestabodum, hielldu nu a Hwsgœngs Ræs, og hofdu ei noog af Rodum.

52. Faatæker þau fæddu a Laun, þ. fylgde ei Skylldu Pyngia, eñ urdu ad forvaast, er þad Raun, alla Lands-Hofdingia.

53. Þad var eitt sem olle þvi, eyddest Kostur goodur, þau voru mestu Ogunst i, hia Ofund, Greisa Moodur.

54. Frœa Ungdoome er þad sagt, ei hann fyrer þeim bætte, hafde hann þannveg Lag sitt lagt, lek ad hennar Dœtte.

55. Ofund Pumla opt i for, er hennar Blaastur kalldur; Þessi Ogunst, Strijd og Stoor, staded hafde uñ Alldur.

56. Jsondverdu ei feck nœd, þeim auke mikenn Kvijda, enn nu feck hun Yfir-Rad, a sem tok ad lijda.

57

57. Þaug voru komen Armood i, med Eymd og Veslings Hætte; Enn hun Volldug vard af þvi, Vina Stoden bætte.

58. Þetta heim ad Hióle bar, Herians Kota Menge; Sogdu Karl og Kerling þar, kraunk um Byggder genge.

59. Horfir Nijdskur Fis i flest, fyrer þvi hyggst ad rijkia, Ottadez þad Agyrnd mest, ef þau kæme ad suiikia.

60. Vill svo haga Veiga-Gnœ, ad verde ei ad þeim Bage, og nu seger Øfund frœ, epter gomlu Lage.

61. Øfund gefur soddan Svor: Svo mœ ecke standa, bolvud Kerling beit œ Vor, og bles af þvngum Anda.

62. Þad er moote minne Vild, ad mege þau Lijfi forda, Greifann hittev Tofrum tryllð, og tekur svo til Orda:

63. Nu er œ stoorum Naudum Von, nister þad mitt Lynde, hefur þu ecke, Hiarta Son! heyrt þau Otijdinde.

64. Veraz Hluter ecke ad, alla Tijma gooder, hann nam svara: Hvad er þad, sem hreller ydur? Mooder!

65. Ansa nœde illa byggd, alla Hrygd mer veiter, Karleñ sœ og Kerling Trygd, Kiærleike sem heiter.

66. Illa bwin, Elle mett, auka lenge Baga, feta lwin full med Prett, frœ oss Meinged draga.

67. Ad hlioote Skada skylldugt er, Skiolldur einge hlijfi, þau hafa ætijd amad þer allt fraa Moodurlijfi.

68. Allra mest þeim Angur feck, ad upp þig fæda kynne, varde eg þig sem votan Seck, med Vitsku og Kveñprydiñe.

69. Þo þeim ecke være i Vil, þer veittez wngum Raadenn, hefur svo Audnan hagad til, þu hlytur Yfir-Raadenn.

70. Þetta Gaman þeim er ei fraa, þo ad mogur snijke; Hallda sama Hætte aa, heldst i þijnu Rijke.

71. Eru þau af Frettum frood, Falsid saman spinna, einfallda og auma Þiood, alla fraa þer ginna.

72. Graadugur ansar Gribbu Son, (geisar Offinn forne,) þer eiged Mooder þessa Von; Þaug skulu dæmd ad Morgne.

73. Maa þau fanga utan Ef, ydar Þræla Lijdur, nu skal gaanga Bod og Bref, uñ Byggd aa allar Sijdur.

74. Verdur mier ad Vinum Stod, vel þo ecke breyte, mun eg giora mætu Bod, mijnu Raadaneyte.

75. Mer uñ Of er ecke þad, vt þau Grey ad flæma, þegar komum aller ad, eitt hvad munum dæma;

76. Glotte Ofund glød i Von, giorn aa allt hid vesta: O! minn kære Elsku Son, ecke maa þvi fresta.

77.

77. Þad er fræ ad finne Vørn, fyrer sæarum Pijnum; Eg er bræadlæt eins og Børn, i Alldurdoome mijnum.

78. Greitt nam svara Greifi Jæ, Gedinu viil ei breyta, læted fara Þræla þæ, þeirra strax ad leita.

79. Nu var Kerling orden ær, og Olm i sinne Gæfu; Hyder, lemur, hrekur, slær, enn Hreckia Greyen svæfu.

80. Þræla hrynda Blunde bad, Briæl er ad sitied kyrer, Hreckium vafder hallded af Stad, Hyrdes Rismæl fyrer.

81. Ansa Þrælar aller þæ, ecke Hyru gooder: Hvert æ ad fara? Hvern skal slæ? Hvad æ ad giøra? Mooder!

82. Þid skulud arka upp i Byggd, eyda og sneyda Gledehag, Kiærleika og Kerling Tryggd, koma med æ Þijng i Dag.

83. Lavnen þigged þid af mier, þæ med goodum Arde, þessu jæta Þrælarner, þar med hlupu wr Garde.

84. Þar voru i þeim Flocke, Þiófgefinn, Otigenn, Illhreysingur, Oþocke, Andvígur og Lygenn.

85. Þeir fram̃ komu þar um̃ sijd, þijdum leider Grønnum, sem Jorden heiter Hamingiuhlíd, hyst af Landnæms Moñum.

86. A þvi Heimile Þiood var sviñ, Þrælar leita af sier Grun, het Rádvandur Hwsboondeñ, hañs var Kveña Medaumkun.

87. Ecke breyta Ode uñ þad, inn i Hwsid gaanga, kvæduſt leita Kiærleik ad, komner Tryggd ad fænga.

88. Hreckia Byen Hæd og Spott hofdu æ sijnum Vorum, lasta Þyen luku upp Hvopt, eñ Lygenn var fyrer Svorum.

89. Þegar bar ad þessum Gard, Prælalid med Æde, Feigum ecke fordad vard, fyrer voru þau bæde.

90. Þ sogdu Bile svo til bar, sinne Lund ad þioona, svæfd af Elle sætu þar, i Sæng æ millum Hioona.

91. Hver til annars hlægia fer, enn Hioonen bæde þegia, her nu vel i Veide ber, vonder Prælar segia.

92. Oss eru under Augu leidd, ill med Fylle Klækia, verda næd og Værdum eydd, vid eigum þau ad sækia.

93. Hioonen segia: Her hofum vid, hyst i ockar Ranne, med þau eiged ecke þid, epter rettum Sanne.

94. Heipten Præla hardt ad reid, heldst nr ollum Mæta, svorudu bæde æ somu Leid, sogduſt naudug læta.

95. Arger Prælar ansa þæ: Illt er Heimskum forda, yckur Lid ei leggia mæ, Lygenn tok til Orda.

96. Erende Hende af þau rek, allar heyre Þiooder, sem Ránglátur og rædafrek, Ræsis baud oss Mooder.

97.

97. Þid ef hyslid þessi Floon, þenn eda veitid Fæde, Lijstopun og Lima Tioon, leggst a yckur bæde.

98. Yfir Hioonen Otta sloo, þvi iller hoota Faare, Kiærleik wt a Eyrum droo, einnen Tryggd a Haare.

99. Aumingianna orfaz Taar, arger Kaudar þvijnga, uppa horadan Hwdar-Klaar, hneptu Vesælinga.

100. Oll var Medferd ill a þeim, einge Præla miskunar, Sogunne vikur ad Hióle heim, Hamora til Kerlingar.

101. Preiteſt ecke Bauga Bil, þo bære Ara Þwnga, gengur enn nu Greisa til, gefur Orded Twnga.

102. Ef þu Sonur Kerling kvad, Kiærleika villt tijna, er þer betst ad arka af Stad, og enda Heiting þijna.

103. Lenge eg mun ecke ad, uppa Þijnged rijda, hvad skal mer ad hasta uñ þad og hliosta þar ad bijda.

104. Ecke kvijda þarftu þvi, Præla eg adur kenda, þeir eru fliooter Ferdum i, fyrre hef eg þa senda.

105. Hann kvadst trwa þessu þa, þad munde ecke fiærre, seger bwa sig þvi nea, serhvor Stærre og Smærre.

106. Vox þar Æde, Hark og Hliood, Hlætur wr Mæta greida, til Handa og Foota bleypur Þiood, a Hióle Staden eyda.

107. Par var Glede, Dryckia og Dans, Daudanum einger kvijda, þegar sa allur Fianda Faus, for til Þijngs ad rijda.

108. Ofund fylgde Þegnum þar, þo ei tauma spenne, i einum Vagne eked var, Agyrd sat hia henne.

109. Hver einn rijdur hardt sem ma, hofdu æred Gaman, þessi Lydur Þijnged a, þuste allur saman.

110. Dreif ad Folked margt sem My, munu þeir Logen preyta, Þijngstadur a breidum By, Blódakur nam heita.

111. Þijng var sett a havum Hool, hafuad Prældooms Idium, Agyrnd sat a einum Stool, innan i Hrijugnum Midium.

112. Ránglát heilsa Nijkesmenn, redu a Kne ad falla, Ofund lwta aller señ, og eru med bera Skalla.

113. Upp ser hossar Ofund vid, Ordum hagar sijnum: Hliota skulud Heidur þid, sem hlyded Syne mijnum.

114. Þvi vil eg gledia þetta Folk, þrifleg mælte Kella, bolvadre sinne Briosta-Mivik, Bikarenn a nam hella

115. Med Alogum þad Gribba gaf, og Geds Formala sijnum; Nu skulu drecka aller af, epter Vilia mijnum.

116. Þetta Oi uñ Þijnged geck, þo ei styrde Lucku,) flester of þvi feingu Smeck, enn furdu misjafut drucku.

117.

117. Slepptu Dyggd og Drengskap þa, Dæd, og Tryggdum Vina, øllum vid þad Eitur bræ, sem Elldenn kennde Sina.

118. Agyrnd hlioop um̃ allann Hrijng, eins og villde kanna; Hun var ad fæ sier falleg Þijng, og fala Gripe Manna.

119 Brøgnum þackar Bauga-Ey, Borgun villde þriioota; Eñ ef segia Sveinar, Nei, Svivirdingu hlioota.

120. J þvi Hoopeñ Seggia siæ, senda, Øfund kende, þegar Vega Þijnged æ, Þriootum liootum vende.

121. Þrælar mæla, og herda æ Hliood: hijngad æ Þijnged færum, afgømul og Ellemood, eru i Saudar-Giærum.

122. Hauduren Locka hvijt sem Traf, hallda fæum Tønnum, er høfdu Þocka ædur af, øllum betstu Mønnum.

123. Asynden var orden rijr, ad øllu breytt nema Hvarma-Stein, Augu hanns þau eru skijr, enn i henne føgur og hrein.

124. Øfund stunde og vard blæ, Ognarleg hiæ Mønnum, þegar bunden bæde sæ, bølvud nijste Tønnum.

125. Ecke vard æ Goodu Uppgrip, giørdest fætt ad Skioole, Ránglátur med svartann Svip, sat æ Doomara Stoole.

126. Fylgde Ránglát Sidur sæ, hann sinnte ei Mæla Veriu, lagde Nijdings Urskurd æ, æ med Nye hveriu.

127

127. Enn ef leid hiaa illum Vom, argur þesse Galldur, var hann aa þvi epter kom, i Olucku tvøfalldur.

128. Margur af þvi Meidsle hlaut, og mætte illu Grande, nu var aa honum þesse Þraut, þvi var hann Ostillande.

129. Nu voru Dooms-Menn nefnder þar, sem Naudsyn þootte stærsta; Ofstope þar efstr var, og Illgiarn honum hid nærsta.

130. Flárádur og Frammgiarn þaa, fijnum Sess hvør naade, Fávis, Ottar wt i fraa, aller ad sama Raade.

131. Eingva Vondsku af þeim þraut, Illgiarn verst til lagde, hver i annars Eyra laut; Enn Ottar sat og þagde.

132. Rángláts af þvi Reide vex; Reckar vid ei standa; Aller þesser iller sex, Omaga Doomeñ vanda.

133. A *Protocollinn* prenta þar, med Prettum gegnum droogu, hørd og roten honum i var, Hwd af Skollatoou.

134. Blek af Krumma Blóde þvi, sem betst er sagt ad hrijne, falsker Penna fengu i, Fiodur af Kelldu-Svine.

135. Ad Ætt þaa spurdu alla um̃ krijng, enn þeir flester sooru, fundu eingan Fioormenning, þvi fiærrskyldare voru.

136. Þotte Ofgomul þægelig, þeirra ad trwa Søgum, fengu ei til Sveita sig, svared, ad rettum Løgum.

137

137. Þvi var Stans aa þeirra Hvopt, um̃ þetta Efne ad gera, ad þeim þotte ecke gott, til Undanfæres vera.

138. Þeirra aa mille Þræta ill, þessu af nam rijsa; Þau af øllum einge vill, i GUds Nafne hysa.

139. Øfund seger: Adferd sw, eige meige hlyda; Duger ecke ad doska nu, aa Dagenn tekur ad lijda.

140. Sannlega nu synez mer, þid sæked Raad hiaa Konum; Fyrst þad einge yckar ser, af øllum Vitringonum.

141. Eg ad vijsu veit þann Sid, vestann her i Lande, ef þau hysid, erud þid, aller aa sama Bande.

142. Adur fyrr eg af þeim hlaut, illann Kvilla og Baga; Eg hef bwid ad þeirre Þraut, þadan af mijna Daga.

143. Þvi er mitt Raad, og þess eg get, þaa er aa Enda Vande, ad þaug rate Hrygdar Hret, Heliar til farande.

144. Svo þau eige i sem lengst, eins aa Noott og Dege, og þeim verde um̃ Andlaat þreyngst, aadur enn drepaz mege.

145. Eg hefi Andstygd aa ad siaa, illar Herians Skrædur, soomer ei þeim sitia hiaa; seged upp Doomenn Brædur!

146. Glede Ordum Agyrnd aa, upp nam Greifi kasta: Laattu oss heyra Hrijnga Gnaa, hvad seger þu? Kiærasta!

147. Ecke er Heidur ad Hyske þvi, her um̃ Sveiter skrijdur, þvi er mer leidur Þanka i, Þurfa-Manna Lydur.

148. Felaus Grey ad Fædu suaud, Fatæktar svo kenne, vinna ei þo veitt se Braud, vest eru Gamal-Menne.

149. Mognud Gfund mællte þa, Maug-konu vid sijna: Mer hefir lenge litez a, Lyst, og Kvenndygd þijna.

150. Dregur Audenn þu ad þer, þo æ vilier meira; Enn eg ma einhvorn æd-re mer, ecke sia ne heyra.

151. Ansar Greifi: Er mitt Bod, oll-um Fride sleppa, burt er Fe, og Frænda Stod, fra er um̃ Skylldu Hreppa.

152. Roggsamleg i Ræduin sijn, Rem-behnwtenn bindur, heyred þer hvad Mooder mijn, mællte, Pillta Kindur!

153. Dooms-Menn hiala: heyrdum ver, hennar Raded sijna, þad vor Skylldu allra er, yckur Hlydne ad syna.

154. Þar med hofdu ad Doome Drog, dauf var soddan Þula; citerudu Syrpu-Løg, sijdarsta Capitula.

155. Lands svo hagar Lage þar, hia Lydum þeirra Sveita; under Hædum Vatn þad var, Vidbiód letu heita.

156. Fisk er ecke ad fa wr þvi, af Froste leagur valla, einn er Hoolme Hyl þeim i, Hardángur þeir kalla.

157.

157. Þeir segia, sem þad hafa sed; þar og giort ad hyggia, hann se vapenn Hrijfi med, sem hardt er ad ad liggia.

158. Ber hann hverke Hæd ne Hool, hulenn Steinum liootum, ecke fæst þar annad Skiool, enn under Vidar-Rootum.

159. " Þar skal vera þeirra Byggd, " þo ad kenne Nauda, Kærleikur og Ker- " ling Tryggd, kvelieft so til Dauda.

160. " Nu ei skilid epter er, þad afla " kunne Mædu; Þau skulu fara þángad " ber, þad fyrer utan Fædu.

161. " Bíde þau þar Skin og Skúr, " Skadenn Daudann lene; Þeim ef ko- " mast Kvøggum úr, kæfa skal i Fene.

162. " Arfrækur skal engi sá, epter " þeim sem heiter, og rækur øllum Ker- " re frá, Raunar vel hvad breyter.

163. " Ef þeim nockur leggur Lid, " og linar þessu Grande, hann skal missa " Fe og Frid, Fiøred óbætande.

164. " Hver ad Søk er sannur sá, þeim " sinner Lifs umm Stunder, fast og lauft " þad Fe hann á, falle Naungiæt under.

165. " Þeim má godu Orde ad, eingi " hedan af venda, þau skulu deya i þess- " um Stad;" Þar er Doomur á Enda.

166. Byggdu Doomen Lyder Lands, er Leste flesta kaña, á Ologum Andskotans, og allra vestu Maña.

167. Ofstope med einga Roo, upp red Doomen lesa þau; Flárádur um̃ Falsid bioo, Fávis hloo, og sagde: Jæ!

168. Ottar þagde, eckert Kvak, vr hanns heyrdez Goome, þa Lyder hofdu Lofatak, ad lesnum þessum Doome.

169. Enn Ránglátur ansar til: Ottar þu þinn Gickur! Ertu ecke oss i Vil, ad ollu her samþyckur?

170. Stod hann uppa Beinen blaut, biwgur miog ad lijta, Augunum hann Ottar gaut, soo uta vard hid hvijta.

171. Oskynsemen oller mier, allan brestur Frama, hvad sem, Herra! þocknast þier, þa lijtst mier hid sama.

172. Ydur styggia i eingu vil, annars Hel mun kanna, eg vil segia Amen til, allra Giorninganna.

173. Ofund Vitne um̃ þad ber, ad henne nu ei þotte Par; Prisvar let hun þylia ser, þennan Doom til Skemtunar.

174. Kerlingar var Kiaptur grár, keyrdur upp med Skøllum, hafde hun ecke i hundrad Ar, hleged med hønum øllum

175. Hennar af þvi gladdest Ged, greidast þotte Vande, kijnin þackar Koppum med, Kossi og Handabande.

176. Se eg þad kvad Syrpan vest, soddan ma vel hroosa, nu er gerdt fyrer Nesin flest, sem nærfeldt villde kioosa.

177. Ad þau kanne Kuldahel, og kome alldregi i vora Sveit, þetta er rett og þad fer vel, þau hafa lengi verid heit.

178. Bragnar hættu Þijnge því; wr þessu er bwid ad ræda. Færdu sijdann Fiortioon i, Fatæklinga bæda.

179. Kvadust bwner Þegnar þa, þegar ad Bragde skemmu. Var þad allt i einu Ja, aller hlyddu Mømmu.

180. Nu fær Aumur a þeim sed, einge Rad svo batne, Kiærleik droogu og Kerling med, kviknaken ad Vatne.

181. Er af Verkum audsien Trw, Eikina Laufin pryda, þegar allur þangad nu, Þijng-Heimur nam rijda.

182. Ei er Fær a Naudum nytt, nu skal yfer taka; Þeim var bædum undan ytt, a æralausum Flaka.

183. Yfir þaug dreif Olldu Bad, wt af þo ei kafne; Hwngrud rækuz Hólma ad, hofdu Land fyrer Stafne.

184. Þau munu pijnast þar uñ Stund, þessu ma vel trwa, adur enn koma a þa Grund, sem Almenningar bwa.

185. Nu var a Øfund einge Stans, oldrud beitte Twngu; Hún var kat og kvad vid Dans, enn Kaudar under swngu:

186. Æ! Hvad gladvær er min Lund, upp minn gengur Hagur, eg hefi ratad Oskastund, er nu Tíma Dagur. 187.

187. Fyrſt þeim Greyum fengud Mein, fært med nógu Grande, hedan af ræd eg øllu ein, eins á Sió og Lande.

188. Øl og Koſtur er hiá mier, eigi vegen á Reidſlu; Þvi vil eg bióda Høllduum hier, á Hioole ad þiggia Veitſlu.

189. Graadugur þeſſu gleypte vid, Gaur hvor þacka nande, verdur feged vonda Lid, ſem Vargar fagna Braade.

190. Vildu aller Priootar þar, þeſſa veitſlu kenna, grijpur hvor ſinn Giarda Mar; Gaangvararner renná.

191. For ad Hióle Hirden oll, Her fyrer Øfund greidde, Ránglátur i hava Holl, og hañs Mooder þai leidde.

192. Saman i hvorin Sæte var, Seſſunautur og Make, aller Doomsmenn epter þar, enn Ottar a Hurdar Bake.

193. Tolu Geſta ei telia maa, er til ſijn Øfund kallar; Þo mun eg ſegia Sannleik fraa, Sidunum innan Hallar.

194. Þar ſkal ſwpa Horna-Hver, hvor ſem nidur rennur, Ragna þar til Røckur er, og raudt þeim fyrer brennur.

195. Sagt fyrer Skaalum Skoñ og Spott, Skapraun, Lyge meſta, upp i Eyrun æred gott, enn af heyrande hid veſta.

196. Verdur ſtockott Aud og Ond, Ærina ſumer miſſa, brenna ef klappa berre Hond, enn bijtaſt þegar þeir kyſſa. 197.

197. Ecke grætur wthellt Blood, annars Brædra tveggia; under Bordum Illsku-Þiood, ymsa i gegnum leggia.

198. I flestu illu fara aa Kaf, Fals og Prette næra, stroken Manndygd aptur af, eins og rokud Gæra.

199. Þeirre Veitslu og þessum Hag, þo ad Vijned orne, sijdsta Vetrar segia upp Dag, þaa Sumared kemur ad Morgne.

200 Þo þeir skenke Skaala Flood, Skard i Gæfu sege, laatum drecka þessa Þiood; Þaa ofundum eige.

201. Þad bar til um̃ þessa Tijd, þad er ad segia lijka: Komu Born i Haminginhlíd, hoskur Sveinn og Pijka.

202. Rádvandur sem rijkte þar, Reckar droogu af þvi Grun, froomur þeirra Fader var, fædde bæde Medaumkun.

203. Þeirra af þvi gladdez Ged, gengu Yndes Vege, Bornen litu Lijfi med, loksins orend eige.

204. Fengu af þvi Hioonen Hroos, hofnudu ollum Þiooste, nærdu Born sem lijted Lioos, þaug laagu aa Moodurbriooste.

205. Vex upp Sveinn og væna Mey, enn vantade Skijrnar Pryde; Villde Nofn þeim veita ei, vijgdur Hempuside.

206. Af Sogunne ecke sed eg fæ, um̃ sijder hver þad gerde, maa og ske ad Oskijrd æ, alla Daga verde.

207.

207. Otteñ þreynger æde ſtoor, oll er villt af Hrædſlu Byggd, kolludu Hioon, og kyrrt þad for, Kiærleik Svein, eñ Meyna Tryggd

208. Sá het Tím é ſem mier gaf, Søgu þeſſa, og fleira; Henne er roted aptan af, ekke las eg meira.

209. Enda Lióden þar mig þraut, þeſſum Od ei breyte; Take hún Nafn af tiedum Naut, og Tíſma-Níſma heite.

210. Ekke er Rette øllum hiá, upphalded á gilda Vog, giørla mega Garpar ſiá: Gánga Løg ſem hafa Tog.

211. Lof ſie Gude, er Løg oſs gaf, Lydur ef þeirra giæter; Miked helldur Myſkun af, *Magnus* Laqabæter.

212. Otal Skamma i ſier ber, Øfunden med døkka Brún; Móder Vamma allra er, Andſkotanum ſteypte hún

213. Henne fylgia Svik og Synd, Sverded, Reide, Øfvænting, Agyrnd, Hatur, Orettind', og allra Handa Svivirding.

214. Gud oſs kenne gódann Sid, geſi ad fordaſt þetta, hallde Mønnum Heidur vid, hærre og lægre Stietta.

215. Øfugr Smidr Arkar ſat,
er ytte Dverga Líde,
bindr Skynde Enda a.
Aller life i Fride.

Skipa-Fregn,

Kveden

1734.

Vored laangt, verdur opt Doonunum, helldur ſtrangt, hardnar i Sveitunum, Siglingunne ſeinkar miog, ſijgur ad Byrgdum, Gledſkapur um̃ Laad og Log, liggur i Kyrdum, Brennevijn burt er af Glosum, eykur Pijn, eckert i Nosum, Toobaks-Skrijn, toom eru i Vosum, ſaman koma þeir þar og þar, kallaz a og qvediaz ſo: Komdu bleſſadur! kallaz a og qvediaz ſo: Komdu bleſſadur!

2. Anſar hinn: A eg ad heilſa þier? Goodur minn! gefdu i Nefid mier; I halfann Maanad hef eg ei ſied, Hoot af Tobake, brwkad hef eg Moded med, migludu Hrake. A, er þad, ertu ſie ſona? Hinn þa qvad: Hvers villtu vona? Tobaks Blad, baud mier hun Kona; Enn eg

brwka ei upp i mig. Þvi er ei hægt ad þad er nu so, þier eg satt greine. Þ. e. e. h. a. þ. e. n. so, þ. e. s. gr.

3. Eck' hefd' eg, matt vid ad neita þvi, bægt er mieg, Blad ad fa Munneinn i; Mykiu-Skamner, Moo-Torfid, og margt annad fleira, brwkad hef eg, Bloodberged; Bættu vid meira. Svei mier þá, ef satt er ei þetta: Mæda og Þra, morg vill ma detta, eingver nam, til Utlendskra fretta; Hardt er um̃ Seytilenn, hvad seger þu? Þad ma kalla, Þórdur minn, og þegium vid nvna. Þ. m. k. Þ. m, og þ. v. nvna.

4. Dyrt er nu, DRottenn minn, Brennevin. Ætlar þu, eg mege leita þijn, ef mier læge ma einne Skaal? Ansar hann: Svei! Svei! Þo þad koste þijna Saal, og þig siælfan, Nei, Nei. Hættum vid: Hvor rijdur þarna? Hofum Bid: Hvor er hann svarna? Lijttu ma Hlid, liott er ad tarna: Syneft mier han̄ svijnkadur; Vid skulum spyria hann Spiorunum wr, Spiætrwngen̄ þeña. V. sk. s. h. S. w, S. þ.

5. Sæler nu! Sæll vertu Biarne minn! Hvad veitst þu? Hvort eru Skip kom̄-

kominn? Heyrt hef eg, ad Hólm-Skipid, og Høfdarar lijka, lægt hafi Segl um̃ Legu Mid, med Lestena rijka. Skil eg þad, skal Fridur nwna; Mælt er ad, Mogl sie um̃ Trwna, segia þeir Stad, sockenn *Lunduna*; Hvada Lætum, hvort er þad so? Aller hafa þeir wtkomest, i Haust, og ja ja! A. h. þ. w, i H, og ja ja!

6. Lifnar Folld, laglega margt tilber, hijrnar Mold, hreykia sier Doonarner; Skipakoman gledur Ged, gleyma þeir Hryggdum, Hesta sækia i Haglended, heimreka ad Byggdum. Ætle þier, ad reisa? Brooder! J Siñe er mier, ad sia Danskar Þiooder, Klærarner, kviker, Omooder, eru; tefium ecke nu. Vid skulum aller hallda Hoop, hvad sem a dynur. V. sk. a. h. H, h. s. a d.

7. Allt er til, a leggia Reidtygenn, flest i Vil, fer þa um̃ Bwningeñ. Prionlesid i Poka-Endann, packa þeir nidur, kemur a moote Kwt-Holann, (sem kannest þier vidur) Sneipast inn, snøggvast, ad jeta, Stigreipinn, styrder i feta, ecke um̃ Sinn, upp staulast geta, hælfa Eykt þeir hænga þar; Bæar-Vegg fyrer Bakþwfu, þeir brwka um̃ sijder. Bæar-Vegg f. B, þ. br. um̃ s.

8.

8. Þa á Leid, þenia þeir Klæarana, hleypa Skeid, Holten og Flooana, mæler ei uñ Ferda Flas; fyrr enn þeir lijta, Kaupstadar Foolk med Veitslu Vas, Varninge bijta; Af Bake þa, brøllta med Ede, Hestar fa, Hriglu af Mæde. Kaupmann sia, kreika uñ Svæde; Er hann þad sialfur? segdu mier. Attu vid hann sem hierna var, med Hattenn, Graaklæddur? A. v. h. s. h. v, m. H, G?

9. Synest mier, Svipureñ þesslegur, heilstum vier, honum, nær inngengur; Bugta sig og begia Hnied, med ber Hofud gaanga, strinka nidur stuttvaxed, Strijed i Vaanga. Herra minn! hvor þeirra mæler, vid Kaupmannenn: Kome þier sæler. Ansar hinn, og Andlited skiæter: **Gud velsigne ham goede Ven! Alle i Boeden I skal faae, hvis Eder behager. A. i. B. I sk. f. h. E. b.**

10. So med Hrad, sækia þeir Varningeñ, grenslast ad, hvort gisiñ er Kwtureñ. Hierna er nwna, Herra miñ! Hapurtask ockar, lijted Pwlsband, Lambaskiñ, og lioos graaer Sockar. **Hvad er det, som De begiærer?** Tobaked, til maske bere,

þier

þier fæed med, Fioordung af Smiere; Ef þad er ecke orded kramt, af þvi eg reidde þad under mier, innan i Siju. a. þ. e. r. þ. u.

11. Tobaks Pund, taka þeir vegenn wt, a samre Stund, setia a Borded Kvt; Bitanum einum bergia þeir a, og brydia upp Alen: Herra minn goodur! hana nu þa, hælfañ Rixdaleñ. Bad eg uñ, Breñevijn, ydur; Af Attwngnum, allt hripar nidur, i Þrautunum, þad er Plagsidur, Næungañ þeir nwa i Krijt. Kaupmañenum þacka þa, og þijdlega mæla. K. þ. þar, og þ. m.

12. Hvad eg er, Herra minn! skylduugur, greine mier, gofuge Kaupmadur? **Sex og en halv Fisk har I end, hos mig til goede.** Skorta tekur Skilningenn, þeir skrafa i Hliode; Hvad seger hann? Hælfa Vætt Fiska? Eingenn kann, a þad ad giska, hvad Brogdottann, brestur opt Vitska. Ecke eru þad utañ toolf; Þrenna Socka þier skulud fa, og þa stendr heima. Þ. S. þ. sk. fa, og þa st. h.

13. A Þasa-Glas, villde eg fa mier med. Kvikinar Mas, Kaupmadur ansa red: **Bor du at have en Brændevins Pott, saa blive vi klare.** Hiñ þod

mei

meinar Hæd og Spott, og hikar i Svare; Jlætid, ad honum retter, hyrnar vid, Hvarmana bretter, hopar æ snid, i Hryggnum sig fetter, Flaskan medan fyllt er hanns; Kvedia sijdañ Kaupmañeñ, med Koss' og Blijdlætum. K. s. K, m. K. og B.

14. Hroosa skal, Herramanns Giosunum, hef eg Tal, hast ei fyrr af honum, Guds-Madureñ gaf mier þo, gilldañ Vijn-Pottenn, hvar hann fer yfir saltañ Sioo, signe hann DRottenn! Stockva æ Bak, strax burtu rijda, heyrest Brak, uñ Heims Byggder vijda, af Keyrum Blak, Klærarner lijda, æ Hlidarnar ymsar hallast þeir. Vijned helldur verdur megut, vekur Drooa. V. h. v. m, v. D.

15. Fliwgast æ, Fæingbrogden reyna þeir, Drenger þæ, drecka ei samann meir, Viked fer æ Vijd og Dreif, varla er þeim Gaman, Glijman verdur skock og skeif, þeir skeñast i framann; Lenge Dags læta þad fara, Hoggen strax, hvoruger spara, vantær Sax, til Vonar og Vara, ef þeir hætta ecke fyrr. Hvorskyns Brogd og Hrecke med, þeir hafa i fraine. H. B. o. H.

16. Sijdann heim, svinkader koma þæ, fagnar þeim Foolked sem mest ad mæ;

Eru sijdann Afklædder, og upp i Rwm lagder, i Vatne og Hlande vaskader, vitlausir sagder. Tilfengenn, tijndur er Audur, wtleikenn, einn verr enn daudur, Kwturenn, komenn er snaudur, toomur ad mestu og Tappalaus. Rakna ad Morgne Rotenu wr, i Raadleysi og Svima. R. a. M. R.

17. Dvijnar Prakt, druckenn upp Raaungenn, rienar Makt, Reisan er afstadenn, Kiæte burt, eñ komed i Stans, Kaupstadar Vasid, Ydran dettur aa til Sanns, fyrer Olucku Flasid. Doonarner, dvelia i Raadum, ferdlwner, Faakunum þiaadum, hiwkrad er, med Hagnade og Daadum: Fátt er betra, enn fara vel. Hofum ei sijdann heyrt uñ þad, hvornenn þeim vegnar. H. ei s. h. uñ þ, h. þ. v.

18. Bragenn aa, bindum vier Endahnwt, styttist Skrau, Stauped er soped wt; Eingen ranga Meining mun, med rettu smijda,

Mad-
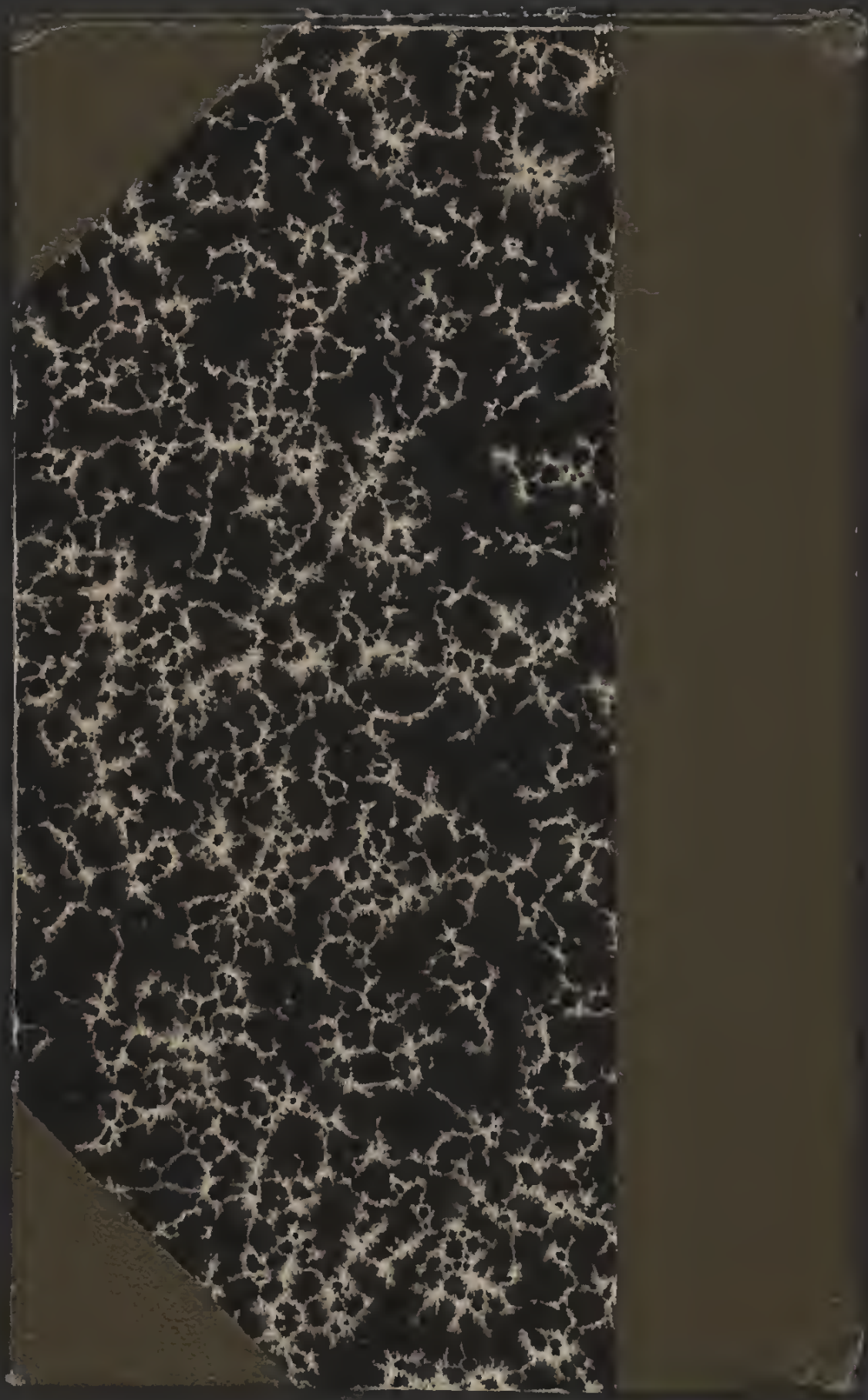
Madur, eda giora Grun, sem gyrnest ad hlijda. Valete! Virded til Gooda, Skauld-Mæle, skemtenna Liooda, eckert Spie, ætlum vier biooda; Helldur Gaman grædskulaust: Vilium skialad skule Maul, Skipa Fregn heita. Vilium skialad skule Maul, Skipa Fregn heita.